

מבלעדי המלכות אין כח לאף אחד לפעול

דַּאָף עַל גַּב דִּה"א דַּאֲצִילוֹת, דְּשָׂמָא דִּיהוָה, אִיהִי

סְמִיכַת לְכֻלָּהּ כִּי הָגַם שֶׁהָאוֹת ה' הָאֲחֵרוֹנָה דְּשֵׁם הוִי"ה דַּאֲצִילוֹת

שְׁהִיא הִשְׁכִּינָה הִיא זֹו שְׁסוּמַכְתָּ אֶת כּוֹלָם וְאִין הִיא צְרִיכָה סְמִיכָה וְסַעַד כָּלָל, מִכָּל מְקוֹם יֵשׁ

לָכֶם לְהֵרָאוֹת כִּאִילוֹ אַתֶּם סוּמְכִים אוֹתָהּ בְּסוּד 'תְּנוּ עוֹז לֵאלֹהִים' [תנו] וְרַחֲמָנָא לְבָא בְּעִי,

לֵית לְכוּן לְפִרְחָא לְעִילָא, וְלִנְחָתָא לְתַתָּא, בִּר מִינָהּ כִּי

בִּאֲמַת אִין לָכֶם שׁוּם כֹּחַ לַעוֹף וְלִירֵד מִמַּעְלָה לְמַטָּה מִבְּלַעְדִּי כֹחַ הַמַּלְכוּת כָּלָל.

בְּאַבְרִין דְּגוּפָא, דְּלִית לְהוֹן תְּנוּעָה בִּר מְנַשְׁמָתָא,

דְּאַבְרִין דְּאִית לָהּ, אֶתְפֻּשְׁטוּ עַלִּיכוּ, לְסַמְכָא לְכוּן

בְּהוֹן כִּי אַתֶּם כְּדוּגְמַת אַבְרִי הַגּוֹף, שְׁאִין לָהֶם שׁוּם תְּנוּעָה מַעְצָמָם, אֲלֵא הוּא רַק מִכָּח

הַנִּשְׁמָה שְׁבִּגּוּפָם, וְלָכֵן אֹרֵר הָאֲבָרִים וְהַסְפִּירוֹת שְׁלֵה הוּא הַמַּתְפַּשֵּׁט עֲלֵיכֶם שְׁבוּזָה כְּבִיכּוֹל יֵשׁ

לָכֶם כֹּחַ לְסַמוֹךְ אוֹתָהּ, וּמִשׁוּם כֵּךְ הַכֹּל הוּא מְכּוּחָה. דְּהִכִּי אִיהִי ה', בְּיָמָא,

אִי אִית לָהּ מָאֲנִין, מִתְּמַלִּיין מְנָה, וּמִתְּפֻשְׁטִין בְּהוֹן,

כְּנִחָלִים דְּמִתְּפֻשְׁטִין מִן יָמָא עַל אֶרְעָא כִּי זֹו ה' דְּמַלְכוּת הִיא

כְּדוּגְמַת הַיָּם, כִּי כְּמוֹ שֶׁהֵיטָב אִם יֵשׁ לוֹ נַחֲלִים הַמַּתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ הֵם מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ אֶת מִימִיו,

אור הרשב"י

ועל דבר זה נענש עוזא, שנאמר: ויבאו עד גורן בידון וישלח עוזא את ידו לאחוז את הארון, אמר לו הקדוש ברוך הוא: עוזא, נושאי נשא, עצמו לא כל שכן! ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם.

[תנו] וכמו שמצינו שהגם שארון נושא את נושאיו היה ללוויים כביכול לשאתו וכדאיתא בסוטה דף לה עמוד א' נשא ארון את נושאיו ועבר, שנאמר: ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבור ארון ה' והכהנים לפני העם.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כך המלכות אם יש לה כלים שראויים לקבל ממנה את שפע מימיה שהם סוד המלאכים ובניה ישראל, אז הם מתמלאים ממנה בשפע ע"י שאברי המלכות וספירותיה מתפשטים בהם כנחלים המתפשטין מן הים על פני כל הארץ. וְאִי לֹא, אִיהִי ה' בְּנִרְמָא יְחִידָאָה, בְּלֹא אֶתְפִּשְׁטוּתָא דְנַחֲלִין אמנם אם אין לים נחלים, דהיינו שאין לה כלים הראויים לקבל ממנה את השפע, אז ה' דמלכות נשאת יחידית לעצמה בלא התפשטות השפע לנחלים.

כשיש אנשים הראויים להקים השכינה היא מתפשטת בעשר הספירות שלה ואור הא"ס יורד ונותן כח לתחתונים

הַכִּי מֵאֲנִין דְּשִׁכְינְתָּא, אֵינּוּן מְלֻאָכִין קְדִישִׁין לְעִילָא, וְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא כי כך הוא סוד כלי השכינה שהם המלאכים הקדושים למעלה ובניה ישראל למטה, אִי אֵית בְּהוֹן מְאִירִי מְדוּת, מְאִירִי חֶסֶד חֲסִידִים, גְּבוּרִים מְאִירִי תוֹרָה, נְבִיאִים וְכַתּוּבִים, צַדִּיקִים, אֲנָשִׁי מְלָכוֹת שאם יש בהם אנשים בעלי מידות טובות שהם בעלי חסד וחסידים מהחסד, וגיבורים על יצרם מהגבורה, ולומדים תורה דת"ת, ולומדים נביאים או כתובים מהנו"ה, וצדיקים ביסוד, ואנשי מלכות בכח שהם מייחדים אותה תמיד בתורתם ובמעשיהם לייחוד עם ז"א, דְּאֶתְמַר בְּהוֹ (דניאל א) וְאֲשֶׁר פָּתַח בְּהֶם לְעַמּוּד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, בַּעֲמִידָה דְּצִלוּתָא. בְּהִיכְלָא דְּמֶלֶכָא אֲדֻנִּי, מֶלֶכָא דִּילָהּ יְהוָה שנאמר בהם 'ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך', דהיינו שבהם עולים להיכל ק"ק דבריאה בתפילת העמידה ובזה הם

מייחדים בהיכל המלך ז"א את אדנ"י דמלכות, שהמלך שלה הוא ז"א הנקרא הוי"ה בסוד ייחוד יאהדונה"י. וְהֵם חֲכָמִים וְנְבוֹנִים רָאִשֵׁי יִשְׂרָאֵל וכן הם חכמים ונבונים מצד החו"ב וראשי ישראל מצד הכתר. וְלֹא רָאִשֵׁי עָרֵב רַב, דְּאֵתְמַר בְּהוֹן, (איכה א) הָיוּ צָרִיחַ לְרֹאשׁ ואין הם כלל ראשי הערב רב שהם ראשי העם, שנאמר בהם 'היו צריה לראש'. אִיהִי אֶתְפַּשְׁטַת עֲלִיָּהּוּ בְּעֶשֶׂר סְפִירַן דִּילָהּ ומשום כך בזה הם שלמים ב"ס, ובזה מתפשטת עליהם השכינה בכל העשר ספירות שלה. בְּהֵהוּא זְמַנָּא, נְחִית עֲלֵת הָעֲלֹת, בִּיּוֹד הֵ"א וָא"ו הֵ"א, לְנִחְתָּא עֲלִיָּהּוּ, לְאֶקְמָא שְׂכִינְתָּא עֲלִיָּהּוּ ובאותו הזמן יורד עילת העלות הא"ס ב"ה, ומתלבש בשם מ"ה ובזה הוא יורד בהם ונותן בהם כח בכדי להקים את סוכת דוד הנופלת מעפרה, ולכוננה עליהם בסוד 'אשת חיל עטרת בעלה'.

כשאין איש הראוי להקימה מעפרה – השכינה תמהה

וּבְזִמְנָא (שמות ב) דְּוִיפֵן כַּה וְכַה וִירָא כִּי אֵין אִישׁ אמנם כאשר הוא סוד 'ויפן כה וכה וירא כי אין איש', דהיינו שאין איש הראוי לכך להקימנה מעפרה, אִיהִי אֶמְרַת, (שיר השירים א) שְׁלֹמָה אֶהֱיָ כְּעוֹטָיָהּ, מְעוֹטָפַת בְּגָרְמָא דְּלֹא אֶתְפַּשְׁטַת עֲלִיָּהּוּ אז השכינה אומרת 'שלמה אהיה כעוטיה', דהיינו שהשכינה אומרת תמהה ואומרת למה אני עוטה על עצמי כיסוי שבזה אני לא מתפשטת עליהם, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צְוּחַ עָלֶיהָ וְאָמַר, (איכה א) אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד והקב"ה בעלה ז"א

הלימוד היומני

צועק בשביל כבודה ואומר 'איכה ישבה בדד', דהיינו איכ-ה נוטריקון איך ה' דמלכות יושבת בדד בלא צדיק הראוי להקימנה מגלותה.

משה רבינו כלול ושלם מכל העשר ספירות ובזכותו ראוי שהשכינה תשכון בישראל

אֲדַהֲכִי, קָם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלֵמָא, הָא הֵכָא רַעֲיָא מְהִימָנָא. דְּאַתְמַר בֵּיהּ (במדבר יב)

וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנוּ מְאֹד ובתוך כך קם המאור הקדוש רשב"י ואמר, רבון

העולמים הרי נמצא כאן הרע"מ שנאמר בו 'והאיש משה עניו מאוד', דהיינו שמחמת כן הוא סוד איש הראוי להקים את סוכת דוד, **עַד כְּעַן וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ.**

הָא הֵכָא וְהָאִישׁ מֹשֶׁה, דְּשָׁקִיל לְשִׁתִּין רַבּוּא דִּישְׂרָאֵל

כי הנה עד עתה נאמר 'וירא כי אין איש', דהיינו שמחמת כן לא היתה השכינה מתפשטת

למטה, אמנם עתה הוא סוד 'והאיש משה' ואם כן ראוי שהשכינה תתפשט למטה, והגם

שמשא יחיד בדבר מכל מקום הוא שקול לששים רבוא נשמות ישראל (רמ"ק). **וַיְבִיֵּהוּ**

מִמְכוֹן שְׁבִתּוֹ הַשְּׁגִיחַ. דְּבִיּה אַתְמַר לְגַבִּי דָּרָא (תהלים לג)

דְּגִלּוּתָא בִּתְרָאָה, (ישעיה נג) וַיַּהֲזֶה הַפְּגִיעַ בּוֹ אֶת עֵזוֹ כְּלָנוּ

ובו הוא סוד מ'מכון ש'בתו ה'שגיח ר"ת משה מאחר שבזכותו ראויה ההשגחה לשכון על

ישראל, והוא המכפר על ישראל מאחר שמצדו נאמר על הדור האחרון 'זה' הפגיע בו את

עון כולנו' ואם כן ודאי בזכותו ראויה השכינה לירד ולשכון על בניה ישראל (רמ"ק).

וַאֲיָהּוּ כָּלִיל בְּעֶשֶׂר מִדּוֹת, דְּבִגְיִנְיָהּ אִמְרַת (בראשית יח)